

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-06890/2014-ERU

V Ostravě dne 23. července 2014

Č. j. 06890-3/2014-ERU

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v příkazním řízení podle ustanovení § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. KO-06890/2014-ERU s účastníkem řízení, právnickou osobou – **SYNER VHS Vysočina, a.s.**, se sídlem Na Hranici 4839/14, 586 01 Jihlava, IČ: 251 83 052 - ve věci podezření ze spáchání dvou správních deliktů podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, právnická osoba - **SYNER VHS Vysočina, a.s.**, se sídlem Na Hranici 4839/14, 586 01 Jihlava, IČ: 251 83 052 (dále jen „účastník řízení“) - se tím, že v rozporu s ustanovením § 46 odst. 12 energetického zákona prováděl dne 22. srpna 2013 v ochranném pásmu podzemního vedení elektrizační soustavy v katastrálním území Svratka, v ulici Komenského, u domu č. p. 368, zemní práce související s realizací stavby vodního díla „Svratka – kanalizace II. etapa“, při kterých došlo prostřednictvím ručního nářadí k poškození:

- podzemního kabelového vedení nízkého napětí typu AYKY 4 x 35 mm², a to při ručním výkopu sondy,
- podzemního kabelového vedení nízkého napětí typu AYKY 3 x 120 + 70 mm², a to při ručním dočišťování odkrytého vedení,

a tím došlo k porušení zákazu poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně, **dopustil spáchání dvou správních deliktů dle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.**

II. Podle ustanovení § 91a odst. 4 energetického zákona se účastníku řízení za spáchání dvou správních deliktů podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) téhož zákona ukládá **úhrnná pokuta ve výši 10 000 Kč** (slovy: deset tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSC: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 07914.

III. Podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ustanovením § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníku řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 07914.

Odůvodnění:

I. Úvod

Dne 22. dubna 2014 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) doručením oznámení o zahájení kontroly podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“), kontrolu ve věci dodržování ustanovení § 46 energetického zákona v důsledku poškození dvou kabelů podzemního vedení NN typu AYKY 4 x 35 mm² a typu AYKY 3 x 120 + 70 mm², k němuž došlo dne 22. srpna 2013 v katastrálním území Svratka, v ulici Komenského, u domu č. p. 368. V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 2. června 2014 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. [REDAKCE]. Kontrolovaná osoba neuplatnila vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole žádné námítky. Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. [REDAKCE], který byl převzat do správního spisu dne 23. července 2014, o čemž byl vyhotoven záznam o vložení do spisu č. j. [REDAKCE], dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení. Současně byly dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto přistoupil správní orgán v souladu s ustanovením § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

II. Popis skutkového stavu

Při kontrole bylo zjištěno, že dne 9. května 2008 vydal Městský úřad Žďár nad Sázavou, odbor životního prostředí, stavební povolení č. j. [REDAKCE] k provedení stavby vodního díla „Svratka – kanalizace II. etapa“ (dále též jen „stavba“). Účastník řízení tak prováděl svoji činnost na povolené stavbě.

Investorem stavby bylo Město Svratka, IČ: 002 95 531. Hlavním dodavatelem stavby bylo Sdružení kanalizace Svratka. Zhotovitelem části stavby (včetně kanalizační stoky B2-2-1) byl účastník řízení. Vzájemné vztahy mezi přímými účastníky výstavby, tj. subjektu v postavení investora stavby a subjektu v postavení hlavního dodavatele stavby, byly před započítáním stavebních prací upraveny smlouvou o dílo č. 300/2012 ze dne 12. dubna 2012.

Vyjádření o existenci zařízení distribuční soustavy a udělení souhlasu s činností v ochranném pásmu bylo součástí výše uvedeného rozhodnutí o povolení stavby. Vlastní existence zařízení elektrizační soustavy byla účastníku řízení známa z protokolárně předaného

obvodu specifikovaného staveniště (Zápis o převzetí staveniště ze dne 17. října 2012) a příslušné projektové dokumentace.

Účastníkem řízení nebylo doloženo, že by před započatím stavebních prací v katastrálním území Svratka, v ulici Komenského, došlo k přesnému vytyčení polohy zařízení elektrizační soustavy v terénu. Kontrolujícímu orgánu byly pouze předány protokoly o vytyčení podzemních elektrizační soustavy v lokalitách bezprostředně navazujících na ulici Komenského.

Dne 22. srpna 2013 došlo v katastrálním území Svratka, v ulici Komenského, u domu č. p. 368, při provádění zemních prací k poškození dvou podzemních kabelových vedení nízkého napětí, a to typu AYKY 4 x 35 mm² a typu AYKY 3 x 120 + 70 mm² v místě, kde účastník řízení prováděl výkop rýhy pro nově budovanou kanalizační přípojku pro dům č. p. 368. Při ručním dočišťování odkrytého vedení došlo k poškození pláště podzemního kabelového vedení nízkého napětí typu AYKY 3 x 120 + 70 mm². Při ručním výkopu sondy pak došlo k poškození (nakopnutí) podzemního kabelového vedení nízkého napětí typu AYKY 4 x 35 mm².

O poškození zařízení elektrizační soustavy byl proveden zápis do stavebního deníku – denní záznamy stavby – list č. 1954142 a poškození obou energetických zařízení bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému provozovateli distribuční soustavy, který následně zajistil jeho opravu.

V důsledku poškození obou zařízení elektrizační soustavy došlo k omezení dodávky elektřiny 1 konečnému zákazníkovi. Vynaložené náklady spojené s opravou poškozeného kabelového vedení nízkého napětí účastník řízení uhradil.

III. Právní hodnocení

Správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ustanovení § 46 odst. 8 až 10 nebo ustanovení § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ustanovení § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval dvěma správními delikty ve smyslu výše uvedeného ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona v návaznosti na porušení povinnosti stanovené v ustanovení § 46 odst. 12 téhož zákona, dle něhož musí být veškeré činnosti v ochranném pásmu i mimo ně prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Uvedené ustanovení tak představuje kategorický zákaz určitého jednání v ochranném pásmu a to tak, aby nedošlo k jeho narušení. Z uvedeného ustanovení vyplývá mimo jiné i povinnost osob provádějících práce v ochranném pásmu počínat si takovým způsobem, aby nemohlo dojít k poškození energetického zařízení.

Znakem skutkové podstaty správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona je poškození energetického zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo ně) vedoucího k poškození zařízení, mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který přímo svou činností energetické zařízení poškodil. V daném případě není pochyb o tom, že to byl právě účastník řízení, kdo prováděl dne 22. srpna 2013 zemní práce, při kterých došlo k poškození dvou energetických zařízení.

Správní orgán se dále zabýval posuzováním otázky, zda účastník řízení věděl, že činnost prováděl v ochranném pásmu energetického zařízení, a jakým způsobem účastník řízení činnost v ochranném pásmu prováděl.

Z ustanovení § 46 odst. 5 energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma podzemního vedení elektrizační soustavy, které činí u vedení do napětí 110 kV včetně a vedení řídicí a zabezpečovací techniky 1 m po obou stranách krajního kabelu.

Vlastní existence zařízení elektrizační soustavy byla účastníku řízení známa z protokolárně předaného obvodu specifikovaného staveniště (Zápis o převzetí staveniště ze dne 17. října 2012) a příslušné projektové dokumentace. Zda byla podzemní kabelová vedení vytyčena přímo na staveništi, není z dostupných podkladů zcela jasné, avšak účastník řízení bezpochyby o přesnější poloze zařízení elektrizační soustavy v terénu měl povědomí, neboť k jejich poškození došlo při ručním dočišťování již odkrytého vedení a při ručním výkopu sondy prováděné pro přesné zjištění jeho polohy. Účastník řízení tak věděl, že se nachází v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy a že se musí chovat určitým způsobem. Vzhledem k výše uvedenému způsobu poškození podzemního kabelového vedení NN typu AYKY 4 x 35 mm² a typu AYKY 3 x 120 + 70 mm² tak došlo k aktivnímu poškození elektrizační soustavy činností účastníka řízení.

V ochranném pásmu i mimo ně musí být prováděny činnosti tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Subjekt, který chce vykonávat nějakou činnost jako např. zemní práce, zřízení stavby či umístění konstrukce apod., by si měl být i bez znalosti zákona vědom, že při své činnosti musí postupovat opatrně a obezřetně, aby při ní nedošlo k poškození některé z inženýrských sítí.

V rámci příkazního řízení bylo zjištěno, že účastník řízení vykonával předmětnou činnost klasickým ručním náradím v souladu s Vyjádřením o existenci zařízení distribuční soustavy a udělení souhlasu s činností v ochranném pásmu ze dne 8. října 2007.

Správní orgán tak na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení v rozporu s ustanovením § 46 odst. 12 energetického zákona prováděl dne 22. srpna 2013 v ochranném pásmu podzemního vedení elektrizační soustavy v katastrálním území Svratka, v ulici Komenského, u domu č. p. 368, zemní práce související s realizací stavby vodního díla „Svratka – kanalizace II. etapa“, při kterých došlo prostřednictvím ručního náradí k poškození podzemního kabelového vedení nízkého napětí typu AYKY 4 x 35 mm² a typu AYKY 3 x

120 + 70 mm², a tím došlo k porušení zákazu poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky dvou správních deliktů podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. V této souvislosti se Úřad nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. V daném případě účastník řízení svým jednáním poškodil dva nízkonapěťové kabely podzemního vedení. Došlo tak k ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti provozu energetického zařízení. Současně však byl daným jednáním ohrožen zájem společnosti na ochraně života a zdraví. Dle názoru správního orgánu tak jednání účastníka řízení naplnilo v obou případech znaky materiální stránky správního deliktu.

Správní orgán se zabýval také otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů shromážděných v řízení nicméně existence takových okolností nevyplývá a účastník řízení existenci takových okolností ani netvrdil.

Lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, a správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

IV. Uložení pokuty

Ve správním řízení bylo prokázáno, že se pachatel dopustil dvou správních deliktů, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh správních deliktů, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více deliktů dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh stejnorodý, kdy se pachatel více skutky dopustil opakovaně naplnění téže skutkové podstaty.

Pro zodpovězení hmotněprávní otázky, jak postihnout delikventa, který se jedním skutkem dopustil více správních deliktů, nedává energetický zákon žádnou odpověď a není tedy zřejmé, podle které z rovnorodých právních zásad zákonodárce zamýšlel postupovat,

zda podle zásady kumulativní, asperační nebo absorpční. Lze však lehce dovést, že uložení pokuty za každý skutek izolovaně posuzovaný by mohlo vést ke zcela absurdním důsledkům, kdy by bylo možno jednomu účastníkovi řízení uložit desítky pokut o celkové výši v řádu set milionů; takovou možnost považuje Úřad za odporující smyslu a účelu zákona. Mlčení zákonodárce o tom, jak právně posoudit souběh deliktů, tedy v žádném případě nelze řešit ve prospěch zásady sčítací, která je jen jednou z rovnocenných právních zásad, užívaných právními řády pro řešení takových případů. Pro její upřednostnění není žádný faktický ani právní důvod.

Jestliže zákon vůbec určitou otázku neřeší a nebylo by proto možno spravedlivě rozhodnout, je nutno obrátit se k obsahově nejbližším právním předpisům, které tyto otázky zodpovídají (per analogiam legis) a není-li ani jich, užít analogie práva, tedy obecných právních principů (postup per analogiam iuris). Jiný postup v právním státě, který musí vycházet z principu jednotného právního řádu, možný není, i když je samozřejmé, že pozitivněprávní zákonná úprava by byla nanejvýš žádoucí a užití analogie v oblasti správního trestání je vůbec možné jen omezeně, a to vždy jen ve prospěch delikventa.

V tomto případě je tedy nutné i pro případy reálné konkurence správních deliktů analogicky aplikovat ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, který takovýto případ řeší užitím zásady absorpční.

Podle citovaného ustanovení zákona o přestupcích se za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný.

Ve svých důsledcích to znamená, že správní orgán v uvedeném případě vysloví vinu za všechny sbíhající se delikty, ale sankci (pokutu) uloží ve výměře ustanovení vztahujícího se na ten ze sbíhajících se deliktů, který je nejpřísněji postižitelný, a pokud je u sbíhajících se správních deliktů stanovena sankce shodná, uloží jedinou sankci ve výměře podle nejzávažnějšího z nich.

Správní orgán prokázal, že se účastník řízení dopustil spáchání dvou správních deliktů, a to správních deliktů podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. Jako závažnější přitom správní orgán vyhodnotil jednání účastníka řízení ze dne 22. srpna 2013, v rámci kterého došlo k poškození podzemního vedení nízkého napětí typu AYKY 3 x 120 + 70 mm², tedy kabelového vedení s větším průměrem než u prvního správního deliktu. K jeho poškození navíc došlo při ručním dočišťování odkrytého vedení, tedy za situace, kdy bylo kabelové vedení již odkryto a jeho poloha tedy účastníku řízení byla přesně známa, a to na rozdíl od prvního správního deliktu, kdy k poškození došlo již při výkopu sondy.

Za správní delikt podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona lze uložit podle ustanovení § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolností,

za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto správní deliktu.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen postupovat podle ustanovení § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení.

Při hodnocení způsobu spáchání správního deliktu, jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl správní delikt spáchán, je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci. V řízení bylo zjištěno, že bylo podzemní kabelové vedení obnaženo ručně, tedy v souladu s Vyjádřením o existenci zařízení distribuční soustavy a udělení souhlasu s činností v ochranném pásmu ze dne 8. října 2007. Uvedenou okolnost je třeba vyhodnotit tak, že závažnost správního deliktu snižuje.

V prospěch účastníka řízení rovněž svědčí skutečnost, že o poškození zařízení elektrizační soustavy byl proveden zápis do stavebního deníku, poškození bylo bezprostředně nahlášeno příslušnému provozovateli distribuční soustavy a došlo k omezení dodávky elektřiny pouze jednomu konečnému zákazníkovi.

Na druhou stranu k tíži účastníka řízení je nutné přihlídnout ke skutečnosti, že účastník řízení prováděl výkopové práce, aniž by byl schopen doložit, že poloha zařízení elektrizační soustavy byla před zahájením prací vytyčena přímo v terénu, a ke skutečnosti, že došlo k poškození dvou podzemních kabelových vedení nízkého napětí.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. Účastník řízení již byl uznán vinným ze spáchání tří správních deliktů ve věcné působnosti Úřadu, a to konkrétně ze spáchání správních deliktů dle totožného ustanovení jako v tomto správním řízení.

Rozhodnutím č. j. [REDAKCE] ze dne 21. března 2013, které nabylo právní moci dne 9. dubna 2013, byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona uložena pokuta ve výši 50 000 Kč spolu s povinností uhradit náklady řízení.

Příkazem č. j. [REDAKCE] ze dne 23. prosince 2013, který nabyl právní moci dne 9. ledna 2014, byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona uložena pokuta ve výši 10 000 Kč spolu s povinností uhradit náklady řízení.

Příkazem č. j. [REDAKCE] ze dne 20. února 2014, který nabyl právní moci dne 1. března 2014, byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona uložena pokuta ve výši 5 000 Kč spolu s povinností uhradit náklady řízení.

Ve správním řízení bylo prokázáno, že účastník řízení spáchal projednávaný správní delikt dne 22. srpna 2013, tedy ještě před tím, než byl potrestán za předcházející dvě protiprávní jednání. Jednání, kdy pachatel spáchal dva nebo více trestných činů dříve, než byl pro některý z nich odsouzen, je právní teorií označováno jako souběh. V tomto případě se jednalo o souběh vícečinný stejnorodý, neboť se účastník řízení dopustil několika skutky naplnění téže skutkové podstaty.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 57/2004-54 vyplývá, že při souběhu více správních deliktů je analogické použití zásady absorpční dle ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“) přípustné, nestanoví-li příslušný právní předpis jinak. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 28/2009-62 pak vyplývá, že nevede-li správní orgán v rozporu s ustanovením § 57 odst. 1 zákona o přestupcích, společné řízení o více přestupcích téhož pachatele, není takový postup vadou řízení, je-li z odůvodnění následného rozhodnutí zřejmé, že ve věci byla aplikována zásada absorpční, zakotvená v ustanovení § 12 odst. 2 citovaného zákona pro ukládání trestu za souběh přestupků. Tento závěr lze pak použít i při trestání správních deliktů. Vzhledem k výše uvedenému je nutné i v tomto projednávaném případě analogicky použít zásadu absorpce.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Vzhledem k tomu, že správní orgán stanovil pokutu ve výši 10 000 Kč, tj. u spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické

osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad.

Po zvážení všech okolností ve smyslu § 91d odst. 2 energetického zákona a s ohledem na zásadu absorpce byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 10 000 Kč, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí, tj. při samé dolní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.,

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Petra Cieslarová, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly

